

REFLEXIONS

Si quan vaig néixer m'haguessin dit
que jo d'un club de futbol seria en
el qual molt patiria, els hi hagués dit,
que realment no em coneixien.

Però els anys et demostren, que mai pots parlar.

Perquè els sentiments ni es paguen ni es compren...
i avui dia, si jo tornés a néixer, de ben segur
que per tornar a ser “periquito”,
uns bons diners pagaria.

Perquè les emocions com l'alegria, les tristeses, els crits
i els salts al cor que tinc,
amb un altre equip no les sentiria.

Espanyol meu, et porto al cor i
Com a tot bon “periquito” que sóc.

serà així fins a la mort.

Abel Rodríguez Carreras
Visca l'Espanyol i visca Catalunya!!!